

2.kapittel – Evangeliet om Guds Rike (Jesaja kap.2;1-5)

Apostelen Peter forteller oss at Kristi Ånd var i profetene. Dette var absolutt sant om Jesaja. Hans budskap er evangeliets budskap. Det første syn i boken gir et vidunderlig konsist bilde av det kommende Guds rike, en tid når Guds herlighet skal fylle jorden og bringe fred og rettferdighet til en trett verden.

"Det skal skje i de siste dager, da skal fjellet der Herrens hus står, være grunnfestet på toppen av fjellene og høyt hevet over alle høyder. Og alle hedninge-folk skal strømme til det. Mange folkeslag skal gå av sted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens berg, til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi vandre på hans stier! For fra Sion skal lov utgå, og Herrens ord fra Jerusalem. Han skal dømme mellom hedningefolkene og skifte rett for mange folkeslag. De skal smi sine sverd om til hakker og sine spyd til vingårdskniver. Et folk skal ikke lenger løfte sverd mot et annet, og de skal ikke lenger lære å føre krig." (Jes. 2;2-4).

Det er ikke å undres over at profeten da sier: *"Jakobs hus! Kom, la oss vandre i Herrens lys!"* (v.5).

Dette syn danner en innledning til Jesajas profeti, som etterhvert åpenbarer Guds hensikt. Den begynner med profetens egen tid og frem til Kristi fødsel, død, herlighet og gjenkomst når dette første syn blir endelig oppfylt som beskrevet i bokens siste får kapitler.

Vi får i alt dette en nøkkel som kan låse opp forståelsen av Bibelen for oss. Gud styrer begivenheter mot oppfyllelsen av sin hensikt. For eksempel var den straff som Gud utførte ved Assyria bare en del av Guds dommer. Babel, Persia, Grekenland, Rom og endelig Eskiels Gog, ville også ta del og det hele ville være "Guds dommer".

De umiddelbare begivenheter var derfor en bestanddel av Guds hensikt og hendte på grunn av denne hensikt. Idet profetene beskriver disse hendelser fortsetter de ofte å beskrive Guds rike som om dette umiddelbart fulgte etter, for å styrke tålmod og tro hos Guds hellige.

Holder vi dette prinsipp for øye skal vi lettere forstå profetene slik at vi ikke åndeliggjøre deres budskap som om Gud har forkastet Israel til fordel for oss hedninger. Heller ikke skal vi utelukke hedningene, men ved bruk av våre sanser skal vi kunne finne i disse profetiene, Israel, nasjonene, Jesus Kristus og de troende fra alle generasjoner og skal bedre forstå Guds kommende rike på jorden.

Det nye testamente hjelper oss i dette: *"Når dere leser det, vil dere kjenne min innsikt i Kristi hemmelighet. Den var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for mennesk-enes barn slik som den nå er blitt åpenbaret for hans hellige apostler og profeter ved Ånden: At hedningene er medarvinger, de hører med til legemet, og de har del i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet." (Efes.3;4-6).*

Herrens berg

Som den assyriske dom i Jesaja dager førte begivenhetene videre mot den store og forferdelige Herrens dag når Gog vil ta Guds sverd i hånden, så pekte også Hiskias gudfryktig

regjering fram til tiden når de oppstandne Guds hellige vil, under Jesus Kristus, "være konger på jorden" (Åp.5; 10). Ordene i Jesaja kap.1;26-27 – "Så vil jeg igjen gi deg slike dommere som i den første tid, og rådgivere som i begynnelsen. Deretter skal du kalles rettferdighetens stad, en trofast by. Sion skal bli forløst ved rett, og de omvendte der ved rettferdighet" – fører til synet om det kommende Guds rike i kap.2;1-4.

Disse "siste dager" (v.2) er ennå ikke kommet fordi profetien er ennå ikke blitt oppfylt. Synet handler om Juda og Jerusalem (v.1). På en av Jerusalems fjell ble templet bygget. 2.Krønikebok kap.3;1 forteller oss at dette fjell var Moria-fjellet. "Fjellet der Herrens hus står" (v.2) er derfor en profetiske beskrivelse av Jerusalem, og ordene "grunnfestet på toppen av fjellene" betyr at Jerusalem vil bli det sentrale punkt på jorden fordi "alle hedningefolk skal strømme til det." Hvorfor? For å lære Guds veier så at de kan "vandre å hans stier" (v.3). Fra Jerusalem vil Herrens ord utgå i hine dager.

Ordene Jesaja legger nasjonene i munnen er: "Kom, la oss gå opp til Herrens berg." (v.3), som vi har oppdaget har med Moria-fjellet å gjøre. Grunnvollen ble lagt for lenge siden, da Abraham i tro reiste for å ofre sin sønn Isak i lydighet mot Guds befaling, "Dra til Moria-landet og ofre ham der..." (1.Mos.22;2).

Tre dager senere var kniven løftet ferdig, og Isak var så godt som død (Heb.11;19). Da kom engelens røst: "Legg ikke hånd på gutten". Abraham kalte stedet "JAHVE-JIREH", som betyr 'Jahve (Herren) ser' – "På Herrens berg skal han la seg se." (v.14). Jesaja tar fatt på disse ord og forklarer deres betydning. Gud vil åpenbare seg der i Jerusalem. Herrens ord vil gå ut til alle nasjoner som "skal ikke lenger lære å føre krig" (v.4).